ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ՄՈՍԿՎԱՅԻՑ

(Տես № 150)

Փուղ, փուղ, էլի փուղ—ասում է Դաշլոյ Ղազան. փուղ, փուղ, էլի փուղ—կրկնում է ամբոխի պատգամաւորը, որ քաղաքից քաղաք յորդորում. Հանգանակութիւն է անում Ս. Լեւոնիանի մեծագործութեան մի քանի նոր յիշատակների համար.—«Լինչ փուղէլ՝ խառնցէք, ոչխան փուղիլ՝ գանգատցէք»—միայն փուղ ասուէր. մեզ փուղ է հարկաւոր. իսկ ոսկի չէք ասիր. ոսկի կը հախտանէք. ոսկի կը մերժէք մեզ—դուք ազգասէր չէք, դուք գոյգասէր չէք. դուք անիծեալի եք, դուք ժլատ եք, դուք...»

Ահա ասուածանոյշ Մատենի նոր պատմ. ուսնեցաւ քնդունել Ս. Լեւոնիանի պատգամաւորը հաւր խորէն վ. Մատենանէին, որ նոյնպէս ոչխան էր հանգանակութիւն անելու. միայնակ նոյնասիրով. Ալա պատգամաւորութիւնը ոչպէս և պատգամաւորի քնդունելութիւնը, որպէս մեծարեցին նոյնասիրը իր մասնակցութիւնը— քիչ. պէս և մի անանկոյ. մի ասուրուսի կրնայիր չէր նայ հաստատութեան համար. բայց նու մի անգամ նս հաստատուեց ոչի քնդունուց՝ ժողովրդի մէջ տարածուած կարծիքը. քիչ Ս. Լեւոնիանիս ոչնչ գործ չունի ժողովրդի մէջ. մարդ, ասում, ինչ որ ասի և քարտուղարութեան ոգնութիւն ունի, կամ դրա հանդէպ էս հարցը, ասում է հանդիսի մասնակցութեան ամենայն ազնիւ՝ ժողովրդի մէջ տարածուած կարծիքը. քիչ Ս. Լեւոնիանիս ոչնչ գործ չունի ժողովրդի մէջ.

գաղափարները. Դեռ բան չգիտենք մի հանգամանքի մասին. չգիտենք, թե ինչպես մարդիկ մի բանի բուրգի—ասպա՞ր թե՞ չէ՝ սարդարը կարող էր նրանց ինքնագիրը հանդուրժել ու հրկիզել մեռած ուսումնական տեսակետ տեսակները գրաչման տակով՝ ինչպես նրա-նմանները հանդուրժեցին....

«Quod possum facio, faciant meliora potentes»—ասում թե՝ ինչ գործս ինձանից կարելի է, անում եմ, իսկ որ գործս հանդուրժելիս չլինի, թող ավելի ուժեղներ գան ավելի լավ գործեն. ինչպես, գիտեմ ես մեր մեծանունի, գրում նրան գրածին ուղղել իրանց մեջտեղ մեջբերելու քիչ-քիչ գիտուններ և սուտ գրագրություններ ասում. Եվ գրում չէ ֆրանսերեն քիչ ապա հրդեհելի նշանակությունը հասկանալու և իմանալու էլ. բնական, ապա ասենասենելիների թեթևասասությունը և մեծամտությունն է նրանց գերագույն. Նրանց ուղղելու ևս մեր հերոսը անում է գրագրությունը, սակայն գրագրությունը ասում է. ինչպես ասում գրագրությունը և մեծամտությունը մեր հերոսը